

Farisæeren og tolderen

Luk 18,9-14

Forskellen på en god mand og en kristen mand:

«Det **kunne have været** mig» (en god mand)

«Det **er** mig» (en kristen mand)

Farisæerens tragedie var ikke den bøn, han bad, men den bøn, han *ikke* bad: bønnen om tilgivelse.

(ordret bad tolderen: «*Gud, lad der være soning for mig!*»)

En dobbelt tragedie – for det betød, at farisæeren var uden Guds retfærdighed. Men det betød også, at hans forhold til tolderen (og alle andre) var fuldt af foragt.

Tre faresignaler for en mulig farisæer:

Jeg er ikke som andre mennesker – camoufleret foragt

Fokus på de 10 % – ikke på dem, han skulle hjælpe

Noget "ekstra" flyttes op på linje med Guds bud

En finurlighed:

Man kan faktisk være "tolder" på en farisæisk måde: «*Jeg takker dig Gud, fordi jeg ikke er bedreviddende og selvretfærdig som farisæerne!*»

Ydmyghedens vej

Ydmygheden fødes i os i mødet med Gud. Det gælder både farisæere, og dem, der "er toldere på en farisæisk måde."

Luk 19,1-10

Hvad skal der til, for at de (dem, der gav ondt af sig) **går med ind?**

Hvordan kan efterfølgere af Jesus tage imod dem på den måde, han gjorde?

Ved at være **fællesskaber uden farisæisk foragt for andre.**

Den slags fællesskaber kan kun evangeliet skabe!

Ved ærlighed. Ved fællesskaber, hvor man ikke behøver forstille sig, fordi det er tydeligt for alle, at alle i fællesskabet er tabte får og mønter og sønner (m/k) og Zakæus'er, som Jesus er ved at frelse.

2 Kor 5,11: Paulus er i Korintherbrevene åben og ærlig, også om egen svaghed!

Til refleksion/samtale:

Hvordan finder jeg ud af, om jeg er en «tolder og synder» eller en «farisæer» - eventuelt en «tolder på en farisæisk måde» ?

Hvad er Guds svar på bønnen: «Lad der være soning for mig!» ?

Hvad kan vi gøre, for at vore fællesskaber er ærlige fællesskaber uden farisæisk foragt for andre?

